

сті (розвиток освіти (економіка знань); інфраструктури, доступу до ринків капіталу) — *забезпечення умов* здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності; розвиток конкуренції шляхом упровадження антимонопольного законодавства, вимог до якості продукції, забезпечення прав споживачів тощо — *розвиток стимулів* здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності; зниження ризиків діяльності та підвищення віддачі (у т.ч. за рахунок зменшення асиметрії інформації) та спрощення системи оподаткування — *усунення перешкод* здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності.

Список літератури

1. *Fortuin, F. T.* Drivers and barriers to innovation in the food processing industry continued. A comparison of the Netherlands and the Shanghai region in China / Fortuin F.T., Omta S.W. // System dynamics and innovation in food networks. Proceedings of the 3rd International European Forum on system dynamics and innovation in food networks. — February, 2009. — pp. 483—498.

2. *Myers S.C.* Determinants of corporate borrowing / Myers S.C. // Journal of Financial Economics. — 1977. — № 5. — pp. 147—175.

3. *Mateus C.* Capital structure and debt maturity: Evidence from emerging markets. [Електронний ресурс] / Mateus C., Terra P. — Режим доступу: <http://www.fep.up.pt/conferencias/pfn2006/Conference%20Papers/454.pdf>

УДК 336.645.3

Л. А. Подолянец,

д.э.н., профессор, заведующая
кафедрой «Финансы и кредит»,
Санкт-Петербургский государственный
университет сервиса и экономики

ОРГАНИЗАЦИОННО-ЭКОНОМИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ВЫСШЕЙ ШКОЛЫ В УСЛОВИЯХ ТРАНСФОРМАЦИИ ОБРАЗОВАНИЯ И ЕГО ФИНАНСОВОГО МЕХАНИЗМА

Работа выполнена в рамках гранта Министерства образования и науки РФ (2012-1.5-14-000-3008-003)

Исследование выполнено при поддержке Министерства образования и науки Российской Федерации, соглашение 14.В37.21.1995

В настоящее время в системе высшего образования России существуют два типа стандартов образования — специалитет и двухуровневая система высшего образования (бакалавриат и магистратура). В условиях длительного и официально латентного кризиса в стране происходит изменение организации финансирования высшей школы. Оно включает в себя изменение расходов федерального бюджета на образование, организационные изменения в количестве и структуре высших учебных заведений, введение нормативов эффективности деятельности институтов и университетов. В результате происходит государственная, а не рыночно-общественная дифференциация учебных заведений.

По результатам такой дифференциации различным учебным заведениям предоставляются различные условия. Это касается как подготовки студентов, так и научной и учебно-методической деятельности преподавателей и научных кадров. Такой подход закрепляет положение учебного заведения в своей группе, не позволяя развиваться конкуренции в сфере услуг, к которой относится образование.

Предлагаемый государственный подход максимального перехода к дистанционному обучению в целях экономии средств в высшей и профессиональной школе неоднозначен и не позволяет студенту получить требуемый объем знаний, и особенно практических навыков. Можно выделить следующие виды информационных технологий, используемых в образовательном процессе в условиях сокращения финансирования: дистанционное обучение, электронные учебники и полноформатные электронные курсы с участием тьюторов. Но каждый из них имеет весьма существенные недостатки. В связи с этим необходимо внести изменения в данную парадигму образования, дополнив ее, и при этом ограничив ее повсеместное распространение.

Считаем необходимым создание образовательных сайтов общего пользования, которые будут содержать актуальную на данный момент информацию по всем предметам высшей школы. Кроме того, большое внимание должно уделяться созданию имитационных моделей, работающих как в режиме реального времени, так и в ограниченных временных сроках по различным направлениям подготовки. Такой подход позволит сформировать у слушателя необходимые практические и профессиональные навыки, которые не в полной мере формируются при существующей системе обучения и практически не реализуются в традиционной системе дистанционного обучения.

Но здесь проблемой является дороговизна таких моделей и длительный период их разработки, что не по силам небольшим

вузам, или вузам имеющим, например, в рамках технических — один экономический факультет. Тем не менее, такой способ обучения более эффективен, что позволяет говорить о необходимости его внедрения и финансирования, если не одним вузом, то несколькими вузами города на солидарных началах.

УДК:336.76

Є. А. Поліщук,

докторант кафедри банківських інвестицій,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ДОГОВІРНІ ОЩАДНІ УСТАНОВИ ЯК УЧАСНИКИ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ

Розвиток фінансового посередництва в Україні носить фрагментарний характер. Найрозвиненішими фінансовими установами безумовно є банки, які залишили небанківським фінансовим інститутам другорядну роль. Утім, банківські установи не можуть запропонувати економіці довгострокове кредитування, що так важливо для реалізації інноваційних проєктів. У розвинених країнах роль довгострокового фінансового агента відіграють договірні ощадні установи. Вони зайняли свою нішу на ринку фінансового посередництва, таким чином, забезпечивши приплив довгострокових фінансових ресурсів в економіку. Розбудова договірних ощадних інститутів стримується недостатнім розвитком фондового ринку — основної сфери діяльності цих специфічних посередників. Варто зауважити, що подолання зазначених проблем сприятиме поширенню договірних ощадних установ, і також виконанню ще однієї їхньої функції — соціальний захист населення.

Серед широкого переліку небанківських фінансових установ особливе місце займають договірні ощадні установи, діяльність яких полягає у залученні на довгострокових умовах тимчасово вільні кошти індивідуальних інвесторів з метою подальшого їх розміщення на ринку капіталу, зокрема, через інструменти фондового ринку. До них належать недержавні пенсійні фонди та страхові компанії.

У той час як банки й відкриті пайові фонди здебільшого мають короткострокові зобов'язання, на своїх балансах договірні ощадні